

Meer dan ‘tick the box’: open normen vragen om een helder en onderbouwd verhaal

Er is al veel geschreven over open normen in financiële toezichtwetgeving. Dit artikel poogt een inkijkje te geven in hoe de Autoriteit Financiële Markten in de pensioensector omgaat met open normen in haar toezicht, waarbij het uiteindelijke doel altijd is: het bevorderen van eerlijke en transparante financiële markten en bescherming van de financiële consument. De centrale vraag in dit artikel is: hoe verhoudt het risicogestuurde toezicht van de AFM zich tot de open normen in de pensioensector? En hoe zorgen we voor een voldoende evenwicht tussen effectiviteit van ons toezicht, aanpak van de juiste (toekomstige) risico's voor deelnemers en het kenbaarheids- en rechtszekerheidsvereiste voor partijen in de pensioensector?

We starten met een schets van de missie van de Autoriteit Financiële Markten (AFM) en een korte toelichting op de risicogestuurde toezichtpraktijk van de AFM. Vervolgens gaan we in op de achtergrond van open normen in de financiële toezichtwetgeving. Hierna schetsen we hoe wij in ons toezicht op de pensioensector omgaan met dit soort normen. We eindigen met een oproep aan de pensioensector.

■ HOE HOUDT DE AFM RISICOGESTUURD TOEZICHT?

Pensioenuitvoerders hebben een kennisvoorsprong op hun deelnemers. Terwijl pensioenregelingen en pensioenproducten grote impact kunnen hebben op het financiële welzijn van deelnemers en voorzienbare teleurstellingen rond de pensioendatum vaak niet meer eenvoudig te

overkomen zijn. Dit schept een grote verantwoordelijkheid.

De AFM is mede om deze reden een van de toezichthouders waar pensioenuitvoerders mee te maken hebben. Verzekeraars, premiepensioeninstellingen en pensioenfondsen opereren nu eenmaal op een zwaar gereguleerde markt en moeten voldoen aan tal van regels die voortkomen uit verschillende wetten, verordeningen en lagere regelgeving.

Als gedragstoezichthouder heeft de AFM een belangrijke taak: de AFM maakt zich sterk voor eerlijke en transparante financiële markten. Met deze missie dragen wij bij aan het vertrouwen van het Nederlandse publiek in de financiële markten. Gebrek aan vertrouwen belemmert het functioneren van de financiële markten en dit schaadt uiteindelijk de economie en het welzijn van Nederlanders. Veel normen die gelden voor pensioenuitvoerders komen uit de Pensioenwet, de Wet verplichte beroepspensioenregeling, en de Wet op het financieel toezicht, en zijn *rule based* normen. Die schrijven specifiek gedrag voor in specifieke situaties. Denk hierbij bijvoorbeeld aan de eis dat pensioenuitvoerders jaarlijks een Uniform Pensioenoverzicht (UPO) moeten sturen en welke informatie dat UPO moet bevatten over bijvoorbeeld het opgebouwde pensioen.

Maar vaak zijn normen in de Pensioenwet (Pw) en de Wft anders van aard: zij zijn *principle based*. Dit soort normen beschrijven het uiteindelijke doel van het gedrag dat de wetgever wil zien, ofwel het principe of de waarde achter de norm. Deze normen worden ‘open normen’ genoemd. Simpel gesteld: open normen schrijven wel het wat voor, maar niet het hoe.¹

Anne de Groot en Femke Linders

Mr. A. de Groot is hoofd afdeling Verzekeren en Pensioenen en mr. F. Linders is toezichthouder team Pensioenen bij de AFM. Dit artikel is geschreven op persoonlijke titel.

Denk hierbij aan voor de pensioensector kenmerkende normen als: de informatie die de pensioenuitvoerder verstrekt of beschikbaar stelt moet correct, duidelijk, evenwichtig en tijdig zijn (artikel 48, eerste lid, Pw). Of een meer recente norm: artikel 48a Pw, die zegt dat de pensioenuitvoerder de deelnemer op een adequate wijze moet begeleiden bij het maken van een keuze binnen de pensioenovereenkomst, moet zorgen voor de inrichting van de keuzeomgeving en de deelnemer in staat moet stellen om een passende keuze te maken. Daarmee legt de wetgever vast wat de pensioenuitvoerder moet doen (adequaate begeleiden en een keuzeomgeving inrichten) en welk resultaat de pensioenuitvoerder moet behalen (de deelnemer in staat stellen een passende keuze te maken), maar wordt niet bij wet voorgeschreven hoe hij dit precies moet doen.

De AFM heeft een 'risk based' toezichtaanpak. Wat betekent dat eigenlijk? De AFM heeft een veelomvattend takenpakket, maargeen ongelimiteerde capaciteit, waardoor het nodig is om scherpe keuzes te maken en prioriteiten te stellen in ons toezicht. De AFM bepaalt haar prioriteiten door voortdurend te analyseren welke problemen in de markt de meeste risico's met zich (gaan) brengen. Wij richten ons daarbij op die zaken waar de meeste schade voor deelnemers bestaat of kan ontstaan. Op deze manier zet de AFM haar middelen daar in waar dat het meest noodzakelijk is. We proberen daarbij evenwicht te bewaren tussen het oplossen van bestaande problemen en het voorkomen van nieuwe problemen.²

De toezichtkeuzes van de AFM zijn gebaseerd op de probleemgerichte benadering van handhavingsvraagstukken van de Harvard-hoogleraar Malcolm K. Sparrow. Een belangrijke boodschap van Sparrow is: *"The essence of the regulatory craft lies in the art of choosing the right problems to fix. Not all problems are created equal, and regulatory agencies must learn to focus their limited resources on those that matter most."*³

Sparrow maakt in zijn visie op toezicht een onderscheid tussen verboden ('illegal') en schadelijk ('harmful') gedrag. Toezichthouders moeten zich in eerste instantie richten op gedrag dat zowel verboden als schadelijk is. Maar er is ook gedrag dat niet expliciet verboden maar wel schadelijk is voor deelnemers.⁴ Bij dat soort gedrag probeert de AFM partijen informeel te beïnvloeden door bijvoorbeeld om de tafel te gaan en partijen te overtuigen van de mogelijke risico's die zich voordoen voor consumenten en deelnemers en daar wat aan te doen. Denk daarbij aan de oproepen die de AFM heeft gedaan over het wekken van mogelijk onrealistische verwachtingen met de verplichte communicatie over scenariobedragen in het kader van de transitie naar het nieuwe pensioenstelsel. Zonder context kunnen deze sterk uiteenlopende scenariobedragen bij met

name jongere deelnemers leiden tot onrealistische verwachtingen. De 'goedweer'-scenario's bedragen kunnen in het nieuwe stelsel fors hoger uitpakken dan in het oude stelsel. Vooral voor jonge deelnemers kan sprake zijn van een verbetering van honderden procenten. Hoewel deze scenario's wettelijk zijn voorgeschreven volgens een vaste rekenmethodiek, en zij dus formeel niet incorrect zijn, ontstaat er wel een maatschappelijk risico op voorzienbare teleurstellingen. En dit trekt de AFM zich als toezichthouder aan.

Tijdens verschillende sessies in 2024 heeft de AFM daarom met stakeholders uit de pensioensector gesproken over mogelijke oplossingen, zoals gelaagd communiceren en een duidelijke toelichting. Aan de pensioensector heeft de AFM vijf uitgangspunten meegegeven waaraan transitiecommunicatie moet voldoen om bij de vergelijking van stelsels onrealistische verwachtingen te voorkomen.⁵ Dit is een voorbeeld van meer 'informele' beïnvloeding. Blijkt dat via de informele beïnvloeding de risico's niet voldoende worden weggenomen, dan kan de AFM een andere weg bewandelen: namelijk dat de AFM bij de wetgever een wetgevingswens indient waarmee zij de wetgever vraagt om aanpassing of verheldering van de wetgeving om het probleem effectief te adresseren.

■ WAAROM ZIJN ER OPEN NORMEN?

Zoals hiervoor is beschreven, is de werkelijkheid soms te complex om met gesloten normen recht aan te doen. Gesloten normen beschrijven specifiek gedrag, terwijl principes en waarden het hogere doel beschrijven. Denk aan de eerder genoemde principes dat pensioeninformatie de deelnemer tijdig moet bereiken en correct, duidelijk en evenwichtig moet zijn. Deze principes gelden ongeacht of de informatie de deelnemer nu per brief of per e-mail bereikt. Het belang hiervan blijft voor de deelnemer evident, ongeacht welke innovaties - denk aan inzet van AI - er nog volgen in de communicatie met deelnemers.

- 1 H.E. Bröring & E.M. van Vorsele, 'Lex certa en het financieel bestuursrecht', in: *Jurisprudentie Bestuursrecht Plus* 2013, afl. 3, p. 120.
- 2 Autoriteit Financiële Markten (AFM), 'Toezicht en beleid', AFM, geraadpleegd op 25 juni 2025, <https://www.afm.nl/nl-nl/sector/themas/over-het-toezicht-en-beleid-van-de-afm/toezicht-en-beleid>.
- 3 Sparrow, M. K. (2000). *The regulatory craft: Controlling risks, solving problems, and managing compliance*. Brookings Institution Press.
- 4 Autoriteit Financiële Markten (AFM), 'Toezicht en beleid', AFM, geraadpleegd op 25 juni 2025, <https://www.afm.nl/nl-nl/sector/themas/over-het-toezicht-en-beleid-van-de-afm/toezicht-en-beleid>.
- 5 Autoriteit Financiële Markten (AFM), 'Platform pensioentransitie: 5 uitgangspunten ter voorkoming onrealistische verwachtingen', AFM, 19 maart 2024, geraadpleegd 25 juni 2025, <https://www.afm.nl/nl-nl/sector/actueel/2024/maart/tb-platform-pensioentransitie-5>.

Met *principle based* normen wordt ook zo veel mogelijk voorkomen dat één werkwijze wordt bestempeld als de juiste, en voorkomt het ‘*tick the box*’-gedrag onder pensioenuitvoerders zonder dat begrepen of onderschreven wordt wat het belang van bepaald gedrag is voor deelnemers.

Om dit te illustreren maken we een uitstapje naar misschien wel het meest bekende Nederlandse arrest over open normen: het Kelderluik-arrest uit 1965.⁶ Het Kelderluik-arrest geeft invulling aan de open norm onrechtmatige daad (artikel 6:162 BW), en dan specifiek aan het begrip “gevaarzetting”. Dat wil zeggen: wanneer is het onrechtmatig dat iemand een gevaarlijke situatie laat bestaan of creëert? In dit specifieke geval had een medewerker van *Coca Cola* tijdens het bevoorraden van een café het kelderluik open laten staan, en was een onvermoede cafébezoeker in de kelder gevallen. Had de norm alleen overtreden kunnen worden als de wettekst zou luiden: “U zult geen kelderluiken in cafés open laten staan bij het vullen van de voorraden.”? Iedereen zal aanvoelen dat dit niet het geval is, en dat de wet niet alle mogelijke gevallen van gevaarzetting kan omschrijven. De Hoge Raad formuleerde vier principes die moeten worden meegewogen bij het beoordelen van de vraag of sprake is van onrechtmatige gevaarzetting:

1. de mate van *waarschijnlijkheid* dat een onvoorzichtige gedraging tot schade leidt;
2. de *ernst* van de mogelijke gevolgen;
3. de *aard* van de gedraging (hoe moeilijk is het om voorzorgsmaatregelen te nemen); en
4. de *bezwaarlijkheid* van het nemen van voorzorgsmaatregelen.

Deze principes hebben sinds het Kelderluik-arrest een belangrijke rol gespeeld bij het invullen van civielrechtelijke open normen zoals “zorgvuldigheid” en “onrechtmatigheid”. Een parallel kan getrokken worden met open normen in de financiële toezichtwetgeving. Ook daar zal iedereen aanvoelen dat de wetgever niet in elke mogelijke

Iedereen zal aanvoelen dat de wetgever niet in elke mogelijke situatie het exacte gewenste gedrag kan omschrijven.

situatie het exacte gewenste gedrag kan omschrijven. Wat in een situatie evenwichtige en duidelijke informatie is, is dat niet evident in de andere situatie. Wat in geval van het jaarlijkse UPO tijdig is, hoeft dat niet te zijn bij het versturen van de wettelijk verplichte informatie rond de overgang naar het nieuwe pensioenstelsel.

Open normen laten ruimte voor professionele afwegingen, en het onderbouwen van waarom bepaald gedrag voldoet aan een achterliggende principe en waarde. Kortom: principes vragen om zelfstandig nadenken en verantwoordelijkheid nemen, in plaats van alleen regels volgen. Dit laat ruimte voor nieuwe ontwikkelingen en innovaties en het laat voor pensioenuitvoerders ook ruimte om bij de naleving van de norm aan te sluiten bij de kenmerken en behoeftes van de deelnemerspopulatie.

■ WIE HEEFT HET RECHT OM OPEN NORMEN IN TE VULLEN?

Aan wie is het om open normen in te vullen? Uitgangspunt is dat het de partijen in de sector zelf zijn die de norm invullen voor specifieke omstandigheden. Maar de vrijheid is niet onbegrensd en brengt een verantwoordelijkheid met zich. Pensioenuitvoerders moet zelf onderbouwen op welke manier hun gedrag voldoet aan het hogere doel en het principe dat de norm beschrijft.⁷ Neem bijvoorbeeld de norm keuzebegeleiding: ook hier is het uitgangspunt dat de inrichting hiervan onderbouwd aansluit bij de eigen deelnemers.⁸ De onderbouwing moet ook worden vastgelegd.⁹

Dit alles heeft niet tot gevolg dat open normen niet overtreden kunnen worden en dat er geen minimale lat is waaraan bepaald gedrag dient te voldoen. De wetgever heeft bij formulering van open normen gekozen het doel en de waarde achter de norm leidend te laten zijn. Dit leidt tot eigen beoordelingsruimte van sectorpartijen. Ruimte voor eigen beoordelingsruimte kan op het eerste gezicht op gespannen voet staan met de eisen van legaliteit en rechtszekerheid. Rechtszekerheid vereist dat de norm kenbaar moet zijn voor degene die de norm moet naleven. De normen moeten dus voldoende zeker en bepaald zijn. Dit is het ‘*lex certa*’-beginsel, vervat in onder meer artikel 7 van het EVRM en artikel 5:4 Awb.

De voormalig voorzitter van de Nederlandse Vereniging van Banken (NVB) heeft ooit gezegd over open normen: *de toezichthouder zegt “Doe het vooral zoals je wilt” maar de ondertoezichtstaande hoort “Doe het vooral zoals je wilt, als je durft”*.¹⁰

Dit is niet de reflex bij de sector die de AFM wil bewerkstelligen met haar toezicht. Net als de wetgever wil de AFM dat partijen in de pensioensector nadenken over hoe zij het doel achter de norm bereiken bij hun specifieke deelnemerspopulatie en op basis daarvan een onderbouwd besluit nemen dat voorzienbare negatieve gevolgen en risico’s bij deelnemers zoveel mogelijk wegneemt. Dat wil niet zeggen dat altijd alles mogelijk en toegestaan is, er zijn situaties dat bepaald gedrag niet (langer) in het belang van de deelnemer is.

Met de eigen beoordelingsruimte van partijen in de sector komt ook een grote verantwoordelijkheid. Juist in de gevallen waar de wet ruimte laat voor een invulling die afhankelijk is van specifieke omstandigheden van het geval, vraagt dit verantwoording van partijen in de sector. De eigen beoordelingsruimte vraagt van hen dat zij vooraf goed onderbouwen en vastleggen waarom een bepaalde keuze - bijvoorbeeld over pensioeninformatie of de inrichting van keuzebegeleiding - passend is voor de specifieke deelnemersgroepen, of die keuze begrijpelijk is, en hoe voorzienbare risico's daarbij worden gemitigeerd. Om te zorgen dat de interne besluitvorming hierover goed plaatsvindt, is het bovendien belangrijk dat er interne processen zijn die tegenspraak faciliteren, bijvoorbeeld via interne toetsingsmomenten waarbij tweede lijn-functies zoals compliance of risicomanagement betrokken zijn. Daarnaast kunnen nieuwe inzichten vereisen dat aanpassingen worden gedaan om blijvend aan de norm te kunnen voldoen. Denk daarbij aan uitkomsten van monitoring, evaluaties en deelnemersonderzoeken. Ook hierbij geldt dat onderbouwing, vastlegging en uitlegbare besluitvorming essentieel is: niet alleen als verantwoordelijkheid naar de toezichthouder toe, maar primair omdat zij de gemaakte keuzes legitimeren richting de deelnemer, wiens gelden de pensioen-uitvoerder beheert.

Wat de AFM van onderbouwing van keuzes en vastlegging verwacht, is afhankelijk van de norm, de voorliggende situaties en risico's die zich mogelijk voordoen. Waar we in generieke zin naar kijken, leggen we in de volgende paragraaf uit.

■ HOE HOUDT DE AFM TOEZICHT OP OPEN NORMEN?

De beoordeling bij gesloten normen leidt tot een binaire uitkomst: het gedrag is toelaatbaar óf niet. Open normen vergen een genuanceerdere beoordeling. Daarbij kijkt de AFM of de pensioenuitvoerder in redelijkheid tot de invulling van de norm is gekomen, gelet op de belangen die de norm beoogt te beschermen. In de praktijk betekent dit dat de AFM toetst of bij de invulling van de norm het belang van de individuele deelnemer voldoende centraal is gesteld. Het is vervolgens de taak van de toezichthouder om vast te stellen of voldaan is aan de norm en indien een partij onder de ondergrens uitkomt, te handhaven.

Dit illustreren we aan de hand van een voorbeeld. Pensioengerechtigden met een variabele pensioen-uitkering moeten jaarlijks door hun pensioenuitvoerder geïnformeerd worden over de aanpassing van de hoogte van hun uitkering.¹¹ Deze informatie moet 'tijdig' worden verstrekt.¹² De AFM constateerde in haar onderzoek dat 77% van de onderzochte pensioenuitvoerders pensioengerechtigden korter dan één maand voor het ingaan van de nieuwe uitkeringshoogte informeren over de wijziging van hun

uitkering.¹³ Maar, pas op het moment dat de pensioengerechtigde weet óf en met hoeveel de uitkering wordt aangepast, kan hij hier actie op ondernemen. Bij elke aanpassing van de uitkering, maar zeker bij een verlaging, moet de pensioengerechtigde voldoende tijd krijgen om hiernaar te kunnen handelen. De pensioengerechtigde moet tijd krijgen om de informatie tot zich te nemen, deze in het perspectief van de persoonlijke (financiële) situatie te plaatsen en de nodige praktische stappen kunnen nemen. Denk aan het doen van noodzakelijke aanpassingen in de uitgaven, of het aanvragen van toeslagen. Om deze reden heeft de AFM de norm in dit

De pensioengerechtigde moet tijd krijgen om de informatie tot zich te nemen, deze in het perspectief van de persoonlijke (financiële) situatie te plaatsen en de nodige praktische stappen kunnen nemen.

geval zo ingevuld dat als een pensioengerechtigde korter dan één maand voorafgaand aan de aanpassing van het nieuwe maandbedrag wordt geïnformeerd, dit in ieder geval niet tijdig is. Er kunnen situaties bestaan waarbij een termijn van één maand mogelijk niet in lijn is met het vereiste om pensioengerechtigden 'tijdig' te informeren, bijvoorbeeld bij een forse daling. Het is aan pensioenuitvoerders zelf om erop bedacht te zijn dat zij in dergelijke gevallen eerder informeren dan voornoemde ondergrens. Dit geldt evengoed bij de transitieoverzichten die voorafgaand aan het transitie- of

6 HR 5 november 1965, NJ 1966, 136 (ECLI:NL:HR:1965:AB7079).

7 C.M. Grundmann-van de Krol en C.W.M. Lieveverse, *Wetgeving toezicht financiële markten 2009*, Deventer: Kluwer 2009, p. 839, uit: Prof.mr. H.E. Broring & mr. E.M. van Vorselen, 'Lex certa en het financieel bestuursrecht', *Jurisprudentie Bestuursrecht plus*, 2013 Sdu Uitgevers.

8 <https://www.afm.nl/nl-nl/sector/pensioenuitvoerders/informeren-deelnemers/keuzebegeleiding>

9 Zie artikel 169 Pw.

10 Inspectieraad, *Reflecties op de staat van het toezicht* (Den Haag 2019).

11 Artikel 44, eerste lid, onderdeel a, Pw juncto artikel 7b Besluit uitvoering Pensioenwet (BuPw).

12 Artikel 48, eerste lid, Pw.

13 AFM, 'Themaonderzoek: Informeer pensioengerechtigden bij transitie naar nieuwe pensioenregeling', 5 februari 2024, <https://www.afm.nl/nl-nl/sector/actueel/2024/februari/tb-informeer-pensioengerechtigden>.

invaarmoment moeten worden verstrekt.¹⁴ De transitie brengt belangrijke veranderingen voor deelnemers met zich mee, zoals aanpassingen in het parterpensioen of wijzigingen in de lopende uitkeringen van gepensioneerden. Zij hebben het recht hier tijdig over te worden geïnformeerd. Het is aan pensioenuitvoerders om te bepalen wanneer het overzicht 'tijdig' wordt verstrekt, maar dit mag niet korter dan één maand voor het transitie- of invaarmoment zijn.¹⁵ Deze minimale invulling is inmiddels ook door de wetgever gecodificeerd.¹⁶

De AFM maakt door middel van leidraden en andere uitingen zoveel mogelijk duidelijk en kenbaar waar zij in haar toezicht op open normen naar kijkt. De beoordelingskaders zullen nagenoeg volledig gebaseerd zijn op de wettekst, de memorie van toelichtingen en, voor zover van toepassing, eerder gepubliceerde guidance. Het afwegings- of beoordelingskader van de AFM verschilt per norm. De uitkomst van de beoordeling kan - in lijn met de Kelderluik-criteria - ook per situatie verschillen. Eenzelfde benadering in de informatieverstrekking kan bij de ene uitvoerder passend zijn, maar bij de andere in potentie tot een overtreding leiden, bijvoorbeeld wanneer informatie onduidelijk is omdat het onvoldoende aansluit bij de doelgroep. Zo kan uit deelnemersonderzoek blijken dat een afgebakende specifieke doelgroep met (oud-) financieel professionals meer behoefte heeft aan gedetailleerde, technische informatie om beslissingen op te kunnen baseren. Deelnemersonderzoek bij een minder financieel onderlegde doelgroep kan daarentegen uitwijzen dat zij juist behoefte heeft aan overzichtelijke informatie, eenvoudige taal en concrete voorbeelden die hen helpen om de informatie te plaatsen in hun eigen situatie. Pensioenuitvoerders kunnen dit meewegen in de vorm, toon en gelaagdheid van de informatieverstrekking en testen bij hun deelnemers.

Uiteindelijk binden de AFM leidraden en de uitingen de AFM zelf. Het is aan de partijen in de sector om als zij hiervan afwijken te onderbouwen op welke andere manier is voldaan aan het doel van de open norm. De verantwoordelijkheid om aan wettelijke normen te voldoen, ligt bij pensioenuitvoerders zelf. Het is de taak en verant-

woordelijkheid van de toezichthouder om toe te zien op de naleving ervan en, ingeval van overtredingen, daarop te acteren. Nogmaals: dit betekent dat pensioenuitvoerders hun gemaakte keuzes goed moeten kunnen onderbouwen en kunnen uitleggen hoe de gekozen invulling aansluit bij de behoeften en kenmerken van hun deelnemers. Hier zal de AFM in haar toezicht altijd de focus op leggen. Het is dus niet zo simpel als stellen: de deelnemer leest of begrijpt de pensioeninformatie toch niet, dus we kiezen ervoor om bepaalde complexe informatie niet te verstrekken. Het doel van de open norm is immers dat de deelnemer die de informatie tot zich neemt of wil nemen, toegang moet hebben tot begrijpelijke en juiste informatie.

■ OPROEP AAN DE SECTOR

Open normen geven ruimte voor maatwerk, daarmee kan je als pensioenuitvoerder het verschil maken in je dienstverlening aan deelnemers. Het is aan de sector om die ruimte ten volle te benutten. Niet alleen omdat het moet, maar ook omdat het

Laten we gezamenlijk de lat op het gebied van het meenemen, betrekken en informeren van de deelnemers omhoog brengen.

een middel is om deelnemers écht centraal te stellen. En dat laatste is uiteindelijk ook wat ons bindt; zowel pensioenuitvoerders als toezichthouder willen het beste voor de deelnemers. Laten we gezamenlijk de lat op het gebied van het meenemen, betrekken en informeren van de deelnemers omhoog brengen. ●

14 Artikel 150j, derde lid, Pw.

15 Zie bijvoorbeeld: Autoriteit Financiële Markten (AFM), Transitiebulletin, nr. 19, april 2024, 'Eerste transitie-overzicht: minimaal maand voor het transitiemoment', beschikbaar via www.afm.nl.

16 Artikel 46a BuPw.